

Edmund Spenser (1552?–1599)

Ye tradefull Merchants that with weary toyle
By Edmund Spenser
Ye tradefull Merchants that with weary toyle,
Do seeke most pretious things to make your gain:
And both the Indias of their treasures spoile,
What needeth you to seeke so farre in vaine?
For loe my love doth in her selfe containe
All this worlds riches that may farre be found,
If Saphyres, loe hir eies be Saphyres plaine,
If Rubies, loe hir lips be Rubies sound:
If Pearles, hir teeth be pearles both pure and round;
If Yvorie, her forehead yvory weene;
If Gold, her locks are finest gold on ground;
If silver, her faire hands are silver sheene;
But that which fairest is, but few behold,
Her mind adornd with vertues manifold.

2.
சுற்றுச்சுற்றுப்புடனச் சூழன்றூ தீரியும்
முதிரந்த அறிவிலி கதிரவனே!
பலகணி இடக்கினிடும் திரைசீ லயையில் ஊடூருவியும்
எங்களகைக் காணநீ ஏன் முயல்கிறாய்?
உன்னசைச் சுற்றியே காதலர்களின் காலநிலை
இயங்க அவசியம் தான் யாது?
துடக்கான பகட்டு ஆதவனே! பள்ளி சலெல்லும் சிறாரர்களின் உறக்கத்தை கலதைத்து
தாமதம் தவிர்த்து, பணிபயில சலெவோருக்கு எரிச்சலிட்டிகபிந்து கொள்!
வடேட்டகைக் காரர்களுக்கு ராஜாவின வடேட்டயாடும் எண்ணத்ததை தகவல்
அளித்துக்கொள்!
துயில் கொண்டுபுக்கும் எறும்புக்கிட்டத்ததை
எழுப்பி அறுவடை நடந்த அறிவிப்பு வளையிடு!
காலநிலை மாற்றம் அறியாது, நாள, கிழமை, மாதம்
புரியாது, தங்கள் மனதின் அவகாசம் ஒன்றே சிறப்பு என வாழும் காதலுக்கு நீ எதற்கு?
உன் ஒளிகிரணங்களின்

தவேதான் யாது?

An attempt to bring out the idea of the First Stanza of the poem 'The Sun Rising' by John Donne!

The Original stanza :

Busy old fool, unruly sun,
Why dost thou thus,
Through windows, and through curtains call on us?

Must to thy motions lovers' seasons run?
Saucy pedantic wretch, go chide
Late school boys and sour prentices,
Go tell court huntsmen that the king will ride,
Call country ants to harvest offices,
Love, all alike, no season knows nor clime,
Nor hours, days, months, which are the rags of time.

3.
காதலானாலும், கடும் வறறுப்பானாலும் எனக்கு சாதகம்தான் சந்தகேமின்றி!
காதலில் கசிந்துருகினால் உன் மனம் முழுதும் நான்!
கடும் துவஷேம் கொண்டால், உன் மன எண்ணம் எனும் கிண்ணம் முழுதும் நிரம்பி
வழியும் நான்!
தரேந்தடுத்துக்கொள் நீ யே!

- வில்லியம் ஷேக்ஸ்பியர் -

4.
வீழ்ந்தாலும் வாழும், வாழ்வைக்கும் நீர்வீழ்ச்சி
வாழ்ந்து அறபாயுளில் வீழ்ந்தாலும் மணம் பரப்பும் மலர்க்கட்டம்
வாழ்வின் தாத்பரியமாய் தனே அளிக்கும் தனே க்கட்டம்
வாழ்வின் ஆரம்பமாய் துளிர்க்கும் மரத்துளிர்கள்
வாழும்போதே வண்ணம் வாரி இறகைக்கும் மீன்கொத்தி பறவகைக்கட்டம்
வாழும் உயிர்களை தன்னகத்தே கொண்டு மனிதர்களின் வாழ்வாதாரமாய் வாழும் கடல்
அன்னை
வாழ்வின் உயிர்த்துளி வாரி வழங்கும் வான் கங்கை
வித்துக்களை தட்டி எழுப்பி வாழ்த்தி வாழ்வைக்கும் மண் மகள்
வாழ்வை வழங்க தின்றலாயும், அழித்தொழிக்க புயலாகவும் காற்றுக்கன்னி
வாழ்வற்று வதங்கி வீழும் வணைடாமகளை விழுங்கி கபளீ கரம் செய்யும்
அனல்கொழுந்து அன்னை
வாழ்வதேநம் தலையாய கடமலை என அனுதினம் நமக்கு உணர்த்தும் சூரிய நாயகன்
வாழ்வின் மனேமையை மனெமையாக பொழிந்து விளக்கும் வண்ணிறக் கன்னி உதய
நிலா
வாழ்வை, நம் வாழ்வை நாம் சரிபட வாழ நமக்கு வழிகாட்டும் வழித்துணைகள்
வாழியவே! வாழியவே!

5.
நானாய் நான் இருப்பதில் எந்த சிக்கலும் இல்லலை
பல முகமடிகளாக்குள் எனனை பிறர் திணிக்க எத்தனிக்கும்
காரியத்தில் தான்
மச்சுத்திணறல் எனக்கு!

6.
வான் பொழியும் அமிழ்துண்டு
நிலமகள் துளிர்த்தாட

மாமழை போற்றுதும்!

மாமழை போற்றுதும்!

7

சிலிர்த்து சிலுப்புக்கிறாய்
சீற்றத்துடன் திறற்றலாய் நனகைக்கிறாய்
சிணுங்கி சிணுங்கி வீழ்கிறாய்
சுழற்றி சுழற்றி வீசுகிறாய்
மரங்களின் தலை விரித்து பவே ஓட்டுகிறாய்
கரூப்பு கொடி காட்டினாலும் கொட்டிக்கொண்டே இருக்கிறாய்
வரூவது போல் வாராமல் செல்கிறாய்
வந்ததும் பெரும் அழிச்சாட்டியம் செய்கிறாய்
சாலகைகளில் சடசடத்துப் பெருகி சடசுசு ஆடுகிறாய்
தன் இதழ் விரித்து மலரூம் மலர்களையெதிர்ப்பதமாக்குகிறாய்
பாசம் எனும் வலையை மனித இனத்துக்கு தரையில்
படம் வரநத்து பாகம் குறித்து விளக்குகுகிறாய்
உன் மனே மனை உணரா மாணுடம்
தலகைகனத்துடன் வான் பார்த்து வீற்று நடபை போடும்
வளேயையில் படாரனை வழுக்கி வீழ்த்தி
படபடவென கைகொட்டிக் களிக்கிறாய் ..
சிறார்கள் துள்ளிக் குதிக் கதார சாலகைகளில்
கூட்டி குளம் சமதைத்துக் கொடுக்கிறாய்
கூபீர் என அவர்கள் குதிக் கையில்
சளீரனை வளெள்ளுடவை வேந்தர்களை அலங்கோலம் செய்து
கலகலவென நககைக்கிறாய்
கடும்பசி கொண்டு கடலோடிகளை கபளீ கரம் செய்துகிறாய்
யாரென்று உன்னையினம் காண்பது?
ஓ! மழை என்ற பெயரூம் உண்டோ உனக்கு?
தெரியாதே எனக்கு!